

webproc4_1?pf3511=42312

11. Указ Президента України No 597/2011 Про концепцію розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/597/2011>

12. Факультативний протокол щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_b09

*Ремез Олена Леонідівна,
здобувач ступеня доктора філософії,
аспірант кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ*

АНАЛІЗ ДЕФІНІЦІЙ ПОНЯТТЯ «ЦИВІЛЬНА «БЕЗПЕКА» ТА ЙОГО ІНТЕРПРЕТАЦІЯ

XXI століття характеризується постійними глобалізаційними процесами і трансформаціями феномену демократії у світі не менше ніж попередні. У країнах, де панує верховенство права, пересічна людина знає, що саме вона, її життя, права та свободи є аксіологічним і базовим компонентом що визначає зміст і спрямованість діяльності держави. Не є виключенням і Україна: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1, с. 3]. Основний закон держави містить дефініцію «безпека», а точніше «безпека людини», тому доцільно розглянути безпеку в інтерпретації декількох видів інших джерел.

Розглянемо інтерпретацію поняття «безпека» через призму тлумачного словника: Академічний тлумачний словник (1970 – 1980 рр.) пояснює безпеку як «стан, коли кому-, чому-небудь ніщо не загрожує» [2]; таке ж визначення безпеки пропонує Тлумачний словник української мови [3] і Енциклопедичний тлумачний словник фармацевтичних термінів [4].

У державному законодавстві поняття «безпека» згадується 12 разів серед переліку термінів, зокрема має наступні визначення: «відсутність неприпустимого ризику, пов'язаного з можливістю завдання будь-якої шкоди для життя, здоров'я та майна громадян, а також для навколишнього природного середовища»; «комплекс заходів, а також людські і матеріальні ресурси, які призначені для захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання та інших протиправних посягань»; «відсутність неприпустимого ризику, пов'язаного з травмуванням або загибеллю людей, заподіянням збитків навколишньому середовищу»; «властивість об'єкта забезпечувати відсутність ризику завдання шкоди здоров'ю людей, майну та навколишньому середовищу»; «стан, при якому ризик шкоди чи ушкодження обмежений до прийняттого рівня»; «відсутність загрози життю, здоров'ю людей, майну, тваринам, рослинам і довкіллю, що перевищує граничний ризик»; «відсутність ризику, пов'язаного з

можливістю спричинення шкоди та/або нанесення збитку»; «запобігання використанню вибухових матеріалів, що суперечить закону та загрожує громадському порядку» [5]. Слід відмітити, що інтерпретація поняття «безпека» в кожному визначені представлена в контексті сфери спрямування діяльності, яку вона може забезпечити. При цьому, враховано концепцію верховенства права у контексті захисту «людини, її життя і здоров'я...».

Академічний тлумачний словник (1970 – 1980 рр.) [2] і Тлумачний словник української мови [3] в першій частині пояснення інтерпретує поняття «цивільний» як: «який стосується правових відносин громадян між собою і з державними органами та організаціями». Указані словники дають також й інше пояснення дефініції, таке ж як і Всесвітній словник української мови, що дає визначення терміну цивільний, як: «який не належить до війська, не стосується військових справ; невійськовий; штатський; громадянський» [6].

У термінологічному словнику Законодавства України, значення слова «цивільний» не вживається окремо, а тільки як складова словосполучення, наприклад: цивільна авіація, цивільна дієздатність фізичної особи, цивільна зброя, цивільна оборона України, цивільна особа, цивільний захист, цивільний об'єкт, цивільний позивач, цивільні особи(населення) тощо [5]. Варте уваги останнє поняття, а саме – цивільна особа – будь-яка особа, яка не входить до складу збройних сил та не є членом збройної групи [7].

У законодавстві та допоміжних наукових джерелах відсутнє закріплення повної дефініції «цивільна «безпека» у контексті демократії. Зазначене словосполучення не вживається разом і не має єдиного значення. Виключенням є підготовка фахівців зі спеціальності 263 Цивільна безпека.

Узагальнюючи вище зазначену інформацію можна зробити висновок: якщо «безпека – це стан при якому нікому, нічого не загрожує», а «цивільний» означає беззбройний, мирний, пересічний громадянин – «цивільна безпека» - це відсутність будь-яких реальних і потенційних загроз життю і здоров'ю, як окремому громадянину, так і суспільству в цілому. Окрім цього, варто наголосити, що дефініція визначення «цивільна безпека» може доповнюватися ключовими складовими при її детальному розгляді у том у чи іншому аспекті.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 06.10.2019).
2. Словник української мови: в 11 томах. – Том 1, 1970. – Стор. 137. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://sum.in.ua/s/bezpeka>.
3. Тлумачний словник української мови [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <https://eslovnyk.com/%D0%B1%D0%B5%D0%B7%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D0%B0>.
4. Черних В. П. Енциклопедичний тлумачний словник фармацевтичних термінів : українсько-латинсько-російсько-англійський.: Навчальний посібник для ВМНЗ / В. П. Черних. – Вінниця, 2014. – 824 с. – (Нова Книга).
5. Законодавство України [Електронний ресурс] // перелік термінів Режим

доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/1742>

6. Всесвітній словник української мови [Електронний ресурс] // WorldwideDictionary.org. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.worldwidedictionary.org/%D1%86%D0%B8%D0%B2%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9>.

7. Про затвердження Інструкції про порядок виконання норм міжнародного гуманітарного права у Збройних Силах України [Електронний ресурс] // Законодавство України. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0704-17/ed20170323#n198>.

*Рибіна Вікторія Вікторівна,
курсант Навчально-наукового
інституту № 1 Національної
академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

*Лазнюк Наталія Василівна,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук*

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Міжнародне право – це система юридичних принципів і норм договірною і звичаєвою характеру, що регулюють відносини між державами та іншими суб'єктами міжнародного права з метою забезпечення миру і співробітництва.

Можна виділити основні ознаки міжнародного права:

- міжнародне право – це сукупність юридичних норм і принципів;
- ці норми створюються шляхом фіксованої (договірної) або мовчазно вираженої (звичай) угоди між суб'єктами міжнародного права;
- ці норми визнаються суб'єктами міжнародного права в якості юридично обов'язкових;
- реалізація норм міжнародного права забезпечується примусом, форми, характер і межі якого визначаються в міждержавних угодах.
- міжнародне право виступає в якості окремої відособленої правової системи зі своїми галузями й інститутами. Таким чином, воно не є галуззю внутрішньодержавного права і не входить у його правову систему.

Міжнародне право слід відрізнити від міжнародних відносин і дипломатії.

Міжнародні відносини набагато ширші, ніж міжнародне право. Вони можуть виникати між фізичними і юридичними особами й іншими суб'єктами різних держав і міжнародних суб'єктів, у тому числі такими, що не є суб'єктами міжнародного права.

Під міжнародними відносинами розуміють сукупність економічних, політичних, ідеологічних, правових, дипломатичних, військових, соціальних,